

стъ-тъ, и ела та ми послѣдувай. Мар. 10; 21. Гл. 6; 19, 20. Лук. 12; 23.

II. Трѣбува ли да разбирамы отъ тѣхъ думы че раздаваніе-то на милостынѣхъ помага за спасеніе-то ни?

О. Не. 1) Защото ако бѣше възможно да придобѣемъ спасеніе чрѣзъ добры дѣла, то не бѣше потрѣбно да умре Христосъ за да ны спасе. “Ако оправданіе-то бѣва чрѣзъ законъ-тъ, то на *праздно* е Христосъ умрѣлъ.” Гал. 2; 21. 3; 21. 2) Умилостивеніе-то Христово отъ самосебе си е съвършенно и не е възможно да ся допълни съ наши-ты недостаточны дѣла. “Той е умилостивленіе за наши-ты грѣхове, и не тѣкмо за наши-ты, но и за всичкій-тъ свѣтъ.” 1 Іоан. 2; 2. Іоан. 1; 29. “Крѣвь-та на Сына му Іисуса Христа очисти ны отъ *всякой* грѣхъ.” (1 Іоан. 4; 7. 3) Св. Писаніе положително учи че спасеніе-то не ся придобѣва чрѣзъ дѣла-та на законъ-тъ. Всичка-та похвала е “исключена,” и “человѣкъ ся оправдава чрѣзъ вѣрж-тѣ *безъ* дѣла-та на закона.” Рим. 3; 20, 27, 28. “Ако раздамъ всичкій-тъ си имотъ за прѣхранѣ на сиромасы-ты, а любовь нѣмамъ, *нищо не ся ползувамъ*. 1 Кор. 13; 3. “Всичка-та ни правда е като печиста дреха.” Ис. 64; 6. Лук. 17; 10. “Не отъ *праведнѣ-ты* дѣла които сме сторили ный, но по своѣж-тѣ си милость той ны спасе.” Тим. 3; 5. Спасеніе-то е *даръ* Божій, чрѣзъ благодать и прощеніе; и не зависи отъ насъ нито най малко,